

Egykori kíséretből világhírű szólista

A Berlini Filharmonikusok szólótrombitása, Tarkövi Gábor lesz a Duna Szimfonikusok március 10-i hangversenyének szólistája, Neruda Esz-dúr trombitaversenyét adja elő. A műsorban még Dvořák VIII. szimfóniája és egy Beethoven-darab, a Mondschein szonáta csendül fel, amelynek hangszerelését az est dirigense, Dénes István készítette. Tarkövi Gábort az együtteshez fűződő kapcsolatáról, a berlini tapasztalatairól és a tanításról kérdeztük.

„Harmadszor leszek a Duna Szimfonikusok szólistája, azonban már sok évtizedes kapcsolat fűz az együtteshez. Először főiskolásként játszhattam velük, Borst Rudi bácsi, a legendás trombitás hozott magával hahnistának. Egy héten keresztül mellette játszottam, utána pedig állandó kíséretje lettem a zenekarnak. Főiskolás éveim alatt folytonosan hívtak, a náluk kapott gázsiból tudtam továbbtanulásom egy részét finanszírozni. Ma is sok olyan tagja van a zenekarnak, akivel egykor együtt muzsikáltunk... Mindig jó érzés visszajönni hozzájuk, s minden alkalommal elcsodálkozom azon, hogy bár nem könnyű a helyzetük, milyen remekül játszanak. Művészeti vezetőjük, Szklenár Ferenc pedig falumbéli, csolnoki. Ő is ugyanúgy tagja volt a helyi fúvószenekarnak, ahogy én, csupán néhány évvel korábban. Bár a berlini elfoglaltságaim miatt nem mindig tudok a hazai felkérésekre igent mondani, a Duna meghívásaira azért valahogyan igyekszem időt teremteni. Szerencsére ők is elég rugalmasak a dátumokban, a műsorválogatásban.

Sajnos a trombitairodalom elég behatárolt, nincs annyi jó szólódarabunk, mint a hegedűsöknek vagy akár a kürtösöknek. Ez a Neruda-kompozíció is eredetileg kürtre készült, de több változata is született, a trombitaverzióját szívesen játszom én is, mert remek darabnak tartom. A márciusi est előtt Japánban adom elő több alkalommal, a Duna Palotát követően pedig még Pécsett is eljátszom, de ott zongorakísérettel. Szeretek a magyar közönségnek muzsikálni, más érzés, mint bárhol máshol a világon. Hozzá kell tegyem, jobban is izgulok, hiszen olyan sok ismerős, barát hallgat a nézőtéren. Ez persze jobb teljesítményre is ösztönzi az embert. A koncertek mellett szívesen tartok itthon kurzust is, hiszen kíváncsi vagyok a fiatal, magyar zenészekre. Szeretek megismerni őket, és ha szükség van rá, igyekszem segíteni is nekik. Idén a budapesti koncert mellett várnak még más fellépések is: Ausztriában, Izlandon, Olaszországban. S bár izgalmas a szólózás, kamarazenélni jobban szeretek. Néhány éve alapítottuk bécsi és berlini kollégákkal a Wien-Berlin Brass Quintettet. Remek velük zenélni, és nagy örömmünkre decemberben, Japánban fogunk turnézni, és ha sikerül megszervezni, Budapesten is fellépünk majd.

Fotás: Duna Szimfonikusok

Tarkövi Gábor ugyanabban a faluban, Csolnokon nőtt fel, mint Szklenár Ferenc, a Duna Szimfonikusok igazgatója. Ez megalapozta az életre szóló barátságot

Tizenharmadik esztendeje vagyok a Berliini Filharmonikusok szólótrombitása, sok tényező szerencsés összefonódása kellett ahhoz, hogy elnyerjem a posztot. Éppen akkor lett szabad a státusz, amikor állást kerestem, én pedig a legjobbnak bizonyultam a próbajátékon. Kiváló társaság, csodálatos kollégáim vannak, a mai napig nagyon inspiráló a játékuk. Örülök, hogy a zenekar tagja lehetek. Persze, ahogy telnek az évek, a darabok nem lesznek könnyebbek, és a következő koncert is épp olyan nehéz, mint a legelső. Egy ilyen együttesben nem lehet rutinból dolgozni, huszadjára ugyanúgy kell készülni vagy még jobban is, mint az első alkalommal. De éppen ez a szépsége. Emellett a Herbert von Karajan Zenekari Akadémián is tanítok. Egyetlen növendékem van, öt megeskik, hogy ötven jelentkező közül választjuk ki. Ezután két évig dolgozunk intenzíven. Több alkalommal muzsikál velem a koncerteken is, igyekszem neki átadni a zenekari játék titkait. Így az akadémia végén könnyen talál magának státuszt, akár egy olyan jó együttesben is, mint a Berliniek. Mindezt a tudást igyekszem a magyar fiataloknak is átadni, jövő októberben például Pécsett lesz egy kurzusom.”